

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119445828
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6119445828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: I. Q., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. T. XX, Q., zastúpený: Advokátska kancelária Hanáček & Hanáčková, s.r.o., IČO: 51 290 596, so sídlom Záhradnícka 41, Bratislava, o zaplatenie 3.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.10.2021, č.k. 9Csp/133/2020-148, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.000 eur od 22.05.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (výrok II.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ust. § 497, § 502 ods. 1, § 504 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), ust. § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, 9, § 565, § 54a, § 875v, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“), ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie č. 87/1995 Z.z.“) a vecne tým, že pokiaľ sa vo veci jedná o tzv. bankový úver, je náležité v danom prípade aplikovať na prejednávaný spor ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, preto sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, ktorú mal súd prvej inštancie za preukázanú na základe predložených listinných dôkazov, keď na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.05.2018 vrátane jej prílohy (identifikácie postúpenej pohľadávky) došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu a postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo žalovanému oznámené (pôvodným veriteľom) písomným oznámením o postúpení pohľadávky, pričom žalovaný v konaní nespochybňoval platnosť postúpenia, resp. aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní. Postúpenie pohľadávky tak bolo bankou (postupcom) vykonané v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a takisto v súlade s ust. § 17 ods. 1 v spojení s ust. § 20 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie

posudzoval premlčanie uplatneného nároku a uviedol, že začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka a právo veriteľa na uplatnenie tzv. straty výhody splátok sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe; pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci okamih, kedy sa stala splatnou splátka, v dôsledku nezaplatenia ktorej veriteľ právo na stratu výhody splátok uplatnil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 3012/2015 z 02.11.2015). V danom prípade mimoriadnu splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 24.04.2017, pričom z výzvy z 22.03.2017, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru je zrejmé, že k uvedenému dňu predstavoval dlh žalovaného sumu 1.594,79 eur. Žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 24.04.2017 v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a nakoľko právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatenej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo splatnosťou ďalšej splátky úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka); ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného uhradenia omeškanej splátky. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 27.04.2017, toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 05.04.2017 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 05.04.2017 začala plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (t.j. od splátky splatnej dňa 05.04.2017) a uplynula by najskôr dňa 05.04.2020 (§ 103 Občianskeho zákonníka). Nakoľko žaloba bola na súde podaná dňa 26.11.2019, žalobca svoj nárok uplatnil na súde včas. Súd prvej inštancie dovodil, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému je dôvodný, právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako spotrebiteľský, v dôsledku čoho bolo potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, vrátane zákona o spotrebiteľských úveroch. V konaní podľa súdu prvej inštancie bolo nesporné, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 10.10.2014 zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), na základe ktorej banka poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 4.700 eur, žalovaný sa zaviazal vrátiť úver v 108 mesačných splátkach vo výške 94,43 eur (splatných vždy 5. deň v mesiaci), spolu sumu vo výške 10.188,87 eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 19,40 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola vo výške 21,52 %, priemerná hodnota RPMN bola vo výške 16,81 %. Splatnosť prvej splátky bola dňa 05.12.2014 a termín konečnej splatnosti úveru bol dňa 05.11.2023. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný banke len časť dlžnej sumy, a to sumu 1.336,66 eur. Z tejto sumy bola na istinu úveru započítaná suma 150 eur, na poplatky bola započítaná suma 200 eur, na riadny úrok bola započítaná suma 974,27 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma 12,39 eur. Uviedol, že zmluva o splátkovom úvere je zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom preskúmaním zmluvy dospel k záveru, že obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto ju nepovažoval za bezúročnú a bez poplatkov a bola uzavretá v písomnej forme v zmysle ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže sa žalovaný napriek výzve banky zo dňa 22.03.2017 dostal do omeškania so splácaním viac ako troch mesačných splátok úveru, banka oznámením zo dňa 23.01.2018 (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť 27.04.2017) vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky ku dňu 23.01.2018 (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť 24.04.2017) a zároveň vyzvala žalovaného na zaplatenie celej pohľadávky vo výške 6.943,11 eur (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť 6.199,97 eur) do 15 dní. Banka postupovala pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru žalovaný stratil právo zaplatiť predmetný úver v dohodnutých splátkach, t. j. vznikla mu povinnosť zaplatiť celý dlh (celú nesplatenú časť úveru) naraz. Nesplatená istina úveru predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu sumu vo výške 7.402,28 eur, pričom žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že predmetný úver mu bol bankou poskytnutý a že tento úver nesplatil. Keďže žalobca si v tomto konaní uplatnil len časť nesplatené istiny úveru vo výške 3.000 eur, pričom žalovaný dlžnú sumu doposiaľ žalobcovi neuhradil, súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000 eur. Dňom nasledujúcim po dni, keď bola bankou vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru (t. j. dňom 25.04.2017) sa žalovaný dostal do omeškania s plnením (celého) peňažného dlhu,

preto súd prvej inštancie v súlade s ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia č. 87/1995 Z.z. zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne (t. j. v zákonnej výške) zo sumy 3.000 eur od 22.05.2018 až do zaplatenia tak, ako to žalobca žiadal v žalobe. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

3. Proti rozsudku v celom rozsahu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. S poukazom na ust. § 101 Občianskeho zákonníka a rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.01.2016, sp. zn. 15C/278/2015 uviedol žalovaný, že žalobcov nárok vyplýva zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.10.2014 z ktorej vyplýva, že splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá na 5. deň v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na 05.12.2014. Prvá neuhradená splátka bola splatná dňa 05.03.2015 a žalobca podal návrh na súd dňa 26.11.2019, preto je potrebné posudzovať všetky prípadné nároky splatné do troch rokov odo dňa podania návrhu za premlčané. V tomto prípade je teda potrebné posudzovať všetky prípadné splatné nároky (neuhradené splátky) pred dňom 26.11.2016 za premlčané a s poukazom na citovaný rozsudok súd prvej inštancie mohol priznať len splátky, ktoré žalovaný nezaplatil do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a po vyhlásení mimoriadnej splatnosti len nezaplatenú úverovú istinu z budúcich zosplatnených splátok, pretože žalobcovi zmluvný úrok od momentu zosplatnenia nepatrí. Nakoľko bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená dňa 24.04.2017, žalovaný má za to, že návrh žalobcu je irelevantný z hľadiska požadovanej výšky a svojím návrhom môže uplatniť len úhradu neuhradených splátok od 05.12.2016 do 24.04.2017, kedy došlo prvýkrát k mimoriadnemu zosplatneniu úveru a odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti môže žalobca požadovať len úhradu úverovej istiny. Žalovaný má za to, že súd sa riadne nevysporiadal s dôkaznou situáciou, keď žalobcovi priznal vyšší nárok, ako mu podľa zákonných ustanovení patrí. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol odvolaciemu súdu žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach, stotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhuje, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil. Žalobca poukázal na svoje vyjadrenie k odporu, v ktorom žalovaný deklaroval námietku premlčania a doplnil odkaz na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.01.2021, sp. zn. 3CoCsp/6/2020, že až po splnení podmienok uvedených ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže dodávateľ uplatniť právo, a teda od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba, že je pojmovovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo s tým, že opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celého dlhu a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá začne plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo zákonne uplatniť - zosplatniť úver (dlh), po splnení zákonných predpokladov podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom premlčacia doba v spotrebiteľských veciach pri predčasne zosplatnenom dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) začína plynúť až po splnení podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka t.j. až po uplynutí 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (viď Zápisnica z rokovania občianskoprávneho kolégia KS v Košiciach zo dňa 22.10.2020). Vychádzajúc z vyššie uvedeného je ust. § 103 vetu druhú Občianskeho zákonníka v kontexte s cit. ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyhnutné vykladať tak, že v prípade, že veriteľ účinne využije svoje právo v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka tým, že vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (pričom v danom prípade podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže ide o spotrebiteľský vzťah, tak môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v stanovenej lehote na uplatnenie tohto práva), začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatenej splátky. Takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, jednak by bol nelogický, keďže ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatnenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť, pritom je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, pričom v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením

splátky. Ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je potom potrebné vykladať tak, že veriteľ môže do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, čím dlžník stratí výhodu splátok (za splnenia zákonných podmienok). Ak veriteľ toto právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, jednotlivé budúce splátky sa budú premlčovať samostatne od ich zročnosti. Keď dlžník opäť nesplní niektorú zo splátok, avšak veriteľ „stratu lehôt“ neuplatní, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ môže svoje právo využiť aj po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom, opäť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Strata lehôt teda nenastáva priamo zo zákona. Žalobca k podanému odvolaniu doplnil, že si v konaní uplatňuje sumu vo výške 3.000 eur, ktorá pozostáva z časti neuhradenej postúpenej istiny, pričom zvyšnú časť postúpenej istiny ako aj zvyšnú časť postúpenej dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu viac nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je podané dôvodne.

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. Podľa ust. § 1 ods. 2, prvej vety zákona spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa ust. § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa ust. § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval v konaní správne, keď vzťah medzi žalobcom a žalovanou posúdil ako spotrebiteľský a následne sa zaoberal otázkou premlčania uplatneného nároku.

17. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú

v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Uvedené porušenia v konaní súdu prvej inštancie neboli odvolacím súdom zistené.

18. K námietkam odvolateľa, týkajúcim sa nesprávne súdom prvej inštancie posúdeného premlčania uplatneného nároku (s poukazom na ust. § 101 Občianskeho zákonníka, na prvú neuhradenú splátku splatnú dňa 05.03.2015 a teda že všetky prípadné splatné a neuhradené splátky pred dňom 26.11.2016 sú premlčané) a nároku žalobcu na zmluvný úrok po zosplatnení úveru, ktoré námietky spadajú pod nesprávne právne posúdenie vecí podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. V ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej § 103 Občianskeho zákonníka v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k ust. § 565 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky (tak, ako mu to ukladá ust. § 565 Občianskeho zákonníka) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Aj v komentári: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, strana 1654 je uvedené: „Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované do vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Podľa § 53 ods. 8 (pozn. v súčasnosti § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) platí, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Aj ďalší komentár výslovne uvádza, že možnosť zosplatniť úver sa vzťahuje na prvú splátku, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace (viď Š., R., Q., N., P., A. a kol., Občiansky zákonník /I. a II. zväzok, 1. vydanie, 2017, Nakladateľství C. H. Beck: „Vo vzťahu k samotnej dikcii ustanovenia ods. 8 (pozn. v súčasnosti ods. 9) zákonodarca hypotézu právnej normy ustalať s ohľadom na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a teda je zrejmé, že spravidla pôjde o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ realizuje postupnými platbami podľa dohody s dodávateľom. Vo všeobecnosti sa nedá vylúčiť, že uvedené ustanovenie môže byť aktuálne aj v prípade nepeňažného plnenia, čo sa podáva aj zo všeobecnej dikcie § 565 OZ. Podstatné však je to, že ide o prípad plnenia v splátkach ako výhodu, ktorou disponuje spotrebiteľ pri plnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnemu upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba ods. 8 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo

dodávateľa na jednorazové zosplatenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatenie pohľadávky. Keďže ustanovenie ods. 8 malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa ods. 8 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie s (prvou) splátkou trvá. Ak uvádzame prvú splátku, máme tým na mysli aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka napr. v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s troma po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka.“ (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018).

20. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začína plynúť jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka) a v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti tej nespĺnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Ak totiž veriteľ právo na zosplatenie inak v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne až do konca odo dňa splatnosti každej z nich; ak veriteľ účinne uplatní zosplatenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nespĺnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo. Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže ísť o ktorúkoľvek predtým nespĺnenú splátku (ani prvú v poradí), ale tú, pre ktorú veriteľ využil právo na zosplatenie dlhu. Vzhľadom na uvedené, bolo treba premlčanie žalobou uplatneného dlhu posudzovať v dvoch režimoch: (i) pred zosplatením uplynuté splátky každú osobitne odo dňa jej splatnosti a (ii) zvyšok dlhu, ktorý mal byť uhradený budúcimi splátkami odo dňa splatnosti tej splátky, pre ktorú veriteľ uplatnil stratu splátok.

21. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatennej splátky (ako uvádzal žalovaný), takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorý výslovne uvádza: „...ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh“, jednak by bol nelogický, keďže ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť a je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, rešpektujúc, že v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak veriteľ toto právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, jednotlivé budúce splátky sa budú premlčovať samostatne od ich zročnosti. Veriteľ môže svoje právo využiť aj po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom, opäť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

22. Podstatou odvolania žalovaného bolo nesprávne ustálenie počiatku plynutia premlčacej doby, ktorej začiatok súd prvej inštancie stanovil odo dňa nezaplatenia splátky splatnej dňa 05.04.2017 a že všetky prípadné splatné a neuhradené splátky pred dňom 26.11.2016 sú premlčané.

23. Vychádzajúc zo zmluvy o úvere boli splátky vo výške 94,43 eur mesačne splatné k 5. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka splatná 05.12.2014. V konaní nebolo sporným, že už od úhrady dňa 09.03.2016 v sume 100 eur žalovaný ďalšie splátky neuhradil (až po vyhlásení predčasnej splatnosti dňa 18.05.2017 v sume 150 eur), pričom celkovo na úver splatil sumu 1.336,66 eur. Právny predchodca žalobcu úver zosplatal ku dňu 24.04.2017 a vyzval dňa 27.04.2017 na úhradu sumy ku dňu zosplatenia vo výške 6.199,97 eur v lehote do 15 dní. Z výzvy na splatenie dlžnej sumy zo dňa 22.03.2017 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného na to, že ku dňu 21.03.2017 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 1.594,79 eur, bol vyzvaný na jej úhradu v lehote 15 dní od doručenia výzvy a bol upozornený, že ak k úhrade nedôjde, bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane celá pohľadávka splatná.

24. V danom prípade je potrebné vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu len za podmienok podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, ako správne dovodil súd prvej inštancie. Z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Ak veriteľ toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

25. Aplikujúc vyššie uvedené sa odvolací súd nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade bola rozhodujúca pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu splátka splatná dňa

05.04.2017. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu dňa 24.04.2017 bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou splátky splatnej dňa 05.01.2017 (mesačné splátky úveru boli splatné k 5-temu dňu v mesiaci) a pre túto splátku sa mohol celý dlh stať splatným, keďže v jej prípade boli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie splatnosti celého úveru. Tiež z výzvy na splatenie dlžnej sumy zo dňa 22.03.2017 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného na to, že ku dňu 21.03.2017 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 1.594,79 eur, bol vyzvaný na jej úhradu v lehote 15 dní od doručenia výzvy a bol upozornený, že ak k úhrade nedôjde, bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane celá pohľadávka splatná. Možno teda dovodiť, že vychádzajúc z vykonaného dokazovania, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 05.01.2017. Premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť od 06.01.2017, žaloba bola podaná na súd 26.11.2019, teda žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zosplateného dlhu premlčaný nie je. I keď sa z hľadiska počiatku plynutia premlčacej doby odvolací súd so záverom súdu prvej inštancie nestotožnil, keď mal za to, že premlčacia doba začala plynúť skôr, ako posúdil súd prvej inštancie, na správny záver súdu prvej inštancie o tom, že uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný uvedené nemá žiadny vplyv.

26. Pre jednotlivé splátky splatné pred dátumom splatnosti tej splátky, ktorá bola príčinou zosplatenia celého úveru (05.01.2017) platí, že premlčacia doba pre každú z týchto splátok je samostatná a pre každú z nich začína plynúť odo dňa zročnosti tej ktorej nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak po mimoriadnom zosplatení úveru objektívna premlčacia doba začína pre celý úver plynúť ako jeden celok, a to od okamihu zročnosti splátky, ktorá spôsobila zročnosť celého dlhu (§ 103 Občianskeho zákonníka druhá veta).

27. Z uvedeného vyplýva, že pre splátky splatné do dňa 05.01.2017 by platil režim začiatku premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka prvá veta. Prihliadajúc na výšku žalobcom uplatneného nároku (3.000 eur, nie sumu postúpenej pohľadávky 7.402), aj keby odvolací súd prihliadol na argumentáciu žalovaného, že všetky splatné a neuhradené splátky pred dňom 26.11.2016 (t.j. 3 roky pred podaním žaloby dňa 26.11.2019) sú premlčané, ich výška by predstavovala sumu spolu 2.266,32 eur (94,43 eur x 24 splátok (za obdobie od 05.12.2014 do 05.11.2016)). Keďže výška dlžnej sumy ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 6.199,97 eur, žalobcom uplatnená suma 3.000 eur prevyšuje rozdiel dlžnej sumy 6.199,97 eur ku dňu zosplatenia a žalovaným namietanej premlčanej sumy 2.266,32 eur po zohľadnení uhradenej sumy 1.336,66 eur ($6.199,97 - (2.266,32 - 1.336,66) = 5.270,31$ eur), preto je uplatnený nárok na zaplatenie dlžnej sumy 3.000 eur dôvodný.

28. K nároku žalobcu na zmluvný úrok po predčasnom zosplatení úveru odvolací súd uvádza, že v minulosti bola súdna prax nejednotná v otázke kumulácie zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatení úveru, a to s prihliadnutím na zákonnú ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), v ktorých sa výslovne riešila predmetná právna otázka a ktoré už možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Ide predovšetkým o uznesenie NS SR zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5 Cdo/42/2020, v ktorom NS SR vyslovil, že: „...v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Citované rozhodnutie z 16.06.2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020 občianskoprávne kolégium NS SR prijalo ako rozhodnutie zásadného významu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 5/2021 a jeho právna veta znie: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Na uvedené rozhodnutie nadviazali ďalšie rozhodnutia NS SR, napr. sp. zn. 1Cdo/94/2019, 2Cdo/83/2020, 3Cdo/35/2020, 4Cdo/66/2020, 5Cdo/46/2020, 6Cdo/56/2020, 7Cdo/186/2020, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, v dôsledku čoho možno v ňom uvedený právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax NS SR.

29. Zohľadňujúc vyššie uvedené, je záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 3.000 eur s prísl. tak, ako mu v plnom rozsahu vyhovel v napadnutom rozsudku, vecne správny.

30. Pokiaľ odvolateľ v podanom odvolaní (ale aj žalobca vo svojom vyjadrení) poukazuje (a aj v priebehu konania poukazoval) na iné (viaceré) rozhodnutia prvoinštančných aj odvolacích súdov, odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme

zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné sudy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané iným senátmi, či inými súdmi rovnakej alebo nižšej inštancie. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiadúca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená. To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky nepristupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne.

31. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu žalovaného odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Na základe všetkého zhora uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP, tak že v odvolacom konaní úspešný žalobca má proti neúspešnému žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).